

Landsmeer (een rustig weekendje met sfeergeluid) - 2009

Tegen onze gewoontes in toch al vrijdagavond vertrokken.

Onderweg nog werden we voorbij gesnord door Henk die blijkbaar zijn caravan het weekend ervoor al had achtergelaten op de camping waar we dit weekend gingen doorbrengen.

Na een rustige rit met de nodige Nederlandse vertragingen kwamen we ter plaatse. Henk was ook net geland en was net bezig met zijn caravan naar de juiste plaats te verzetten. We kozen een rustig plaatske om ons laatste gezamenlijk vrijgezellenweekend te gaan doorbrengen.

Bompa Willy en José en Tom kwamen een paar uurtjes na ons ter plaatse en moesten eerst hun plaats nog snoeien vooraleer de caravan kon worden geplaatst.

Het was ook wat met de schotels van de club, ze hadden last met de bomen en geen mens mocht ervoor gaan staan of de laatste aflevering van Thuis viel in het water.

Rond een uur of elf half twaalf kroop iedereen in zijn of haar bedje maar o wee toen begonnen de festiviteiten maar pas...Vlak achter onze tent op zo'n 200 meter op het volgende uitsteeksel van het eilandje daar was er de jaarlijkse openluchtfuif. Joepie!!!

Tot onze grote spijt was het zo van die Jump muziek maar dan op zijn 'Hollands'. Ik maar hopen op het sluitingsuur maar om 4u zei Mark me van oeps het is al 4u geweest en uw sluitingsuur klopt dus langs geen kanten. Rond een uur of 5 zei de dj 'we gaan op vraag van de organisatie het laatste nummer spelen maar komen jullie gerust morgen terug voor het feest in de Rui' Knal toen hadden we zoiets van ok morgen varen barbecuen en terug naar huis, dit is geen rustweekend maar een stressweekend aan het worden!

Allée we konden eindelijk aan ons schoonheidsslaapje beginnen... buiten die koekoek gerekend die boven onze kop kwam zitten lawaai maken en de vogels die al volop voor de dageraad aan het zingen waren gerekend natuurlijk.

Tja, het leven van een SKK'er kan hard zijn.

Mark was dus weer vroeg op en voor ik iets... (lees: veel) later aan het ontbijt zat was hij al gaan kijken waar al die nachtelijke herrie juist vandaan was gekomen en wat hun uitnodiging voor vanavond was.

De openluchtfestelijkheden waren inmiddels al afgebroken en de volgende feestelijkheden gingen door in een zaal een kilometer verder. We waren dus al een heel stuk geruster maar zeker nog niet uitgeslapen. Zaterdagmorgen liep dus niet iedereen er uitgeslapen bij.

We gingen die dag varen een kort tochtje dat vertrok en aankwam bij de kanoschop Arend Bloem. De niet-vaarders gingen hun eigen weg. Mark

en Kris gingen Amsterdam onveilig maken, maar dat is denk ik voor Amsterdam en voor hen goed afgelopen bij Dirty Nellies.

Wij, de vaarders dus, gingen eerst op koop bij Arend. Ik moet zeggen de meesten hebben zich niet laten gaan en de schade beperkt. Toen gingen we aan ons tochtje beginnen. Het was heerlijk weer. Eerst moesten we de blauwe paaltjes volgen en daarna de rode of de gele. De blauwe paaltjes voerden ons over rustig stinkend water. Bij momenten dacht je dat je op een open riool zat. De kajaks werden aangezogen door de brij in het water en de peddel ging met momenten niet dieper dan een kwart blad. Na een tijdje, een rustig plaatsje gevonden voor onze bookes en ons drinken, want zoals gewoonlijk op onze Nederlandse tochten was het weer meer dan triestig gesteld met de etablissementen onderweg waar we terecht konden voor een natje en een droogje.

Na een tochtje door het dorpsriool keerden we richting Arend Bloem terug via de gele paaltjes... Die we volgens mij zelf nog moesten zetten want ik denk dat we er niet één hebben gevonden. Nou ja, geen nood dan maar vragen aan de bootjes die we tegenkwamen. Die durfden dan ook nog eens van mening verschillen want der was een stukje dat ik 3 keer op een uurtje heb gezien en dit was zeker niet omdat er één of ander speciaal vogeltje zat.

Nou ja, het hoort er nu éénmaal bij het verkennen van nieuwe waterwegen. En ja anders was onze tocht wel kort geweest en nu viel de afstand toch nog in verhouding met onze moeite die we hadden moeten doen om vooruit te komen in de ondiepe slibgrachtjes. Bootjes terug opgeladen en terug richting camping Landsmeer. Onze zaterdagavond werd afgesloten met een groepsbarbecue en het stemgeluid van onze Cois.

Na een ditmaal goede nachtrust gingen onze vaarders terug het water op en dit maal gingen ze een tourke doen aan de camping zelf.

Wij gingen wandelen en in de late namiddag vertrok iedereen richting Amsterdam. Een deel met het openbaar vervoer en een deel op de fiets. Afspraak terug op het Damplein. 40 minuten later stonden wij, de bussers, daar te wachten op die fietsers. Na 1.5 uur kwamen die daar ook toe. Ze waren een beetje van hun pad afgeweken onderweg bij een blonde met een diep inzicht die dan ook nog eens bier schonk.... Foei foei. Wij, de bussers, bijna dood van de dorst en van de ongerustheid, doken dan ook maar een café op de wallekes binnen want ja het Damplein dat kon onzen bruine echt ni trekken. Nu na een half literke Jupiler waren de gemoederen gesust en de dorstigen gelaafd en konden we rustig op zoek naar spek voor onze bek.

Wij zijn naar goede gewoonte een paar pubs binnengeduikeld en de rest had blijkbaar ook goed gegeten.

Iedereen is zonder kleerscheuren terug op de camping geraakt en daar werd onze laatste avond Amsterdam in stilte afgesloten. Maandagmorgen werd er enkel nog gefietst en gewandeld en keerde daarna iedereen terug naar huis na dit geslaagde maar niet al te geluidsloze weekendje in een rij van vele die voorgingen en vele die nog komen zullen.

Ciao